

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiae Britannicae Hodierno, Liber Commentarius

Horn, Georg

Dantisci, 1647

De Ecclesiis Scoticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

cœpit sub altero illo *Josia Edoardo VI.* Medio temporis quæ non persecutiones, funera, clades? Quàm Religio ab Episcopis oppressa? à Papistis subversa? Donec hisce annis, Deus fundamenta quasi Angliæ concuteret; & quicquid restabat vel restitutum fuerat Papismi, extirparet. Tum crux illa Londinensis, dedecus Anglorum, everfa. Tum imagines, picturæ, altaria, ceciderunt. Jucundum erit intelligere, quàm solemnes exsequiæ duabus crucibus Nordovicensibus habitæ fuerint. Idque referam tantâ fide, quanto decore cuncta peracta fuerunt. Utramque crucem quatuor viri, pullo amictu, humeris velut cadaver bajulabant, duobus præeuntibus, qui induti super pellicis, Missale manu ruspabantur; suspensis de naribus perspicillis. Sic inter cantus, longo ordine in forum per armatas militum series ventum. Ibi singuli onus suum, cum aliis superstitionum instrumentis, in ignem conjecerunt, plaudente populo.

De Ecclesiis Scoticis.

Ecclesiæ Scoticæ sub regimine Presbyteriali excelssimè florent. Nulla Ecclesia totius mundi magis libera est à sectariis & schismaticis, quàm illa; & hoc beneficio Presbyterii, Classium, Synodorum. Independentes & Erastiani calumniis contra eas grassantur. *Coleman Erastianus* illam mendacem calumniam protulit, quod Presbyterium Edinburgenum mulierem quandam proscrisperit. Cui respondens *Gillespius*: Est (*inquit*) calumnia, mitissimè loquendo, nihil charitatis in se habens. Non est proscriptio in Scotia nisi per civilem Magistratum, qui eatenus opem fert regimini Ecclesiæ. Est & alia calumnia contra eas Ecclesias; quod sint rigidæ & omnes in sua verba, mores, consuetudinem adigere velint, ipsæ nemini concedentes quicquam. Cui calumniæ respondens *Leyseet. 19. contra Saltmarshium*: Ecclesiæ

Q

clesiæ

clesiæ Scoticæ (*inquit*) semper etiam erga dissentientes fratres humaniter & Christianè se gesserunt; & orbi notam fecerunt spem suam, desideria & labores pro pace cum omnibus religiosis & fidelibus pastoribus Ecclesiæ Anglicanæ. Et cum Coleman diceret, Commissarios Scoticos ad Synodum Westmonasteriensem venisse, non animo disputandi & veritatem exquirendi, sed ut iudices & sententiam laturus contra omnes dissentientes (sic enim & exteros Theologos Dordracum venisse) Gillespius, vindicatâ obiter Synodo Dordracenâ ab hac Arminiana criminatione: Se non tantum missos (*dicit*) ut discant, verum & Scoticanas Ecclesias, si quid melius ex verbo Dei edoceantur, id libentissimè recepturas. Et hujus (*inquit*) experimentum nuper dederunt, cum Synodus Nationalis in Scotia quosdam particulares ritus ejus Ecclesiæ seponendos censuit, pro arctiori uniformitate cum Ecclesia Anglicana. Tertia calumnia contra Scotos est, quod promiscuè quosvis etiam rudes & scandalosos ad sacram Cœnam admittant. Et hæc objectio Independentibus perpetuo in ore est, quam etiam Coleman Erastianus repetiit. Cui sic respondet Gillespi in suo *Nihil Respondes*: Ausim dicere multa millia à Cœna arceri apud Scotos, tanquam homines indignos qui admittantur. Ubi ego minister fui, aliquot Centuriæ rudium & scandalosorum abstentæ sunt. Ordo Ecclesiæ Scoticæ & Acta Nationalium Synodorum excludunt omnes scandalosos; atque hoc fit à piis ministris. Si negligent quidam Archippi, rationem illi reddent. Et cum Coleman in suo Maledicis regeret: Hanc expurgationem Ecclesiarum recentem esse, & vix unius anni ætatem habere, subjungit idem doctissimus vir: Imò, inquit, & regula & praxis in Ecclesia Scotica fuit, excludendi rudes & scandalosos à Sacramento, antequam natus esses, quanquam sub prælatis omnia in desuetudinem abierint.

De

De Scotico regimine Presbyterorum & Anglico sub
Prælati, exstant versus apud *Laitonum*, quos arbitror *And.
Melvini* esse:

*Scotos lustra decem rexit sacer ordo Senatus,
Absque notâ hæreseos, schismatis absque notâ.
Et detecta feræ extersit vestigia diræ,
Cui nomen triplex senio dinumerat.
Anglia Præsulibus recta est septennia septem,
Hæresibusque frequens, schismatibusque frequens.
Atque impressa feræ servat vestigia diræ,
Cui nomen triplex senio dinumerat.
Et dubitamus adhuc sacrum auctorare senatum,
Exauctorato Præsulis imperio?*

In Præfatione ad Syntagma confessionum edit. Genev. 1612.
Est Ecclesiæ Scoticanæ privilegium rarum præ multis, in
quo ejus nomen apud cæteras fuit celebre, quod circiter
annos plus minus LIV sine schismate, nedum hæresi, unita-
tem cum puritate doctrinæ retinuerit.

In Synodo Carentonensi Gallica clō lōc XLIV, 26. Decembris
hoc decretum contra Independentem conditum fuit: Quo-
niam delegati maritimarum Provinciarum retulerunt,
multos externos nomine Independentium, in hoc regno
versari, qui docent quamlibet particularem congregatio-
nem suis legibus gubernandam, sine dependentia ab ullis
aliis in Ecclesiasticis rebus, repudiata authoritate synodo-
rum, classium, colloquiorum, magno in futurum periculo,
nisi obviam eatur. Synodus metuens ex contagione hujus
veneni turbas & confusionem, judicat eam sectam Inde-
pendentium esse noxiam Ecclesiæ Dei, eousque ut intro-
ducat confusionem, singularitatibus & extravagantibus fe-
nestram aperiat, sublato omni remedio; eamque esse
Statui periculosam, quod sic Religionēs pro numero

Q 2

paro-